

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput IX. De his quae in secunda universalis Synodo decreta sunt. Et de
Maximo Cynico Philosopho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

GRATIANUS
& THEODOSIUS.

714

Sozomeni Historiae

Diodorus. Neque enim si dicitur, Aulus esset unquam viro nondum initia-
to sacerdotij suffragium date. Sed ut
verisimile est, virum jam canum, pri-
dem baptizatum fuisse existimabat. Ve-
rum hæc non sine Dei nutu evenere.
Siquidem Imperator, postquam eum
baptismi expertem esse inclexisset, in
eadem sententia permanuit, multis licet
Episcopis refragantibus. Postquam ve-
to universi cesserunt, & Imperatoris sen-
tentiam suffragio sua comprobaverunt,
baptizatus est: & adhuc Neophyti ueste
indutus, communis totius Concilij cal-
culo Episcopus Constantinopolis renun-
ciatur. Multi porro crediderunt hæc
ita ab Imperatore gesta esse, Deo id illi
mandante ac præcipiente. Sed utrum
id verum sit, necne, certo equidem af-
firmare non possum. Mihi tamen ipse
persuaserim, non sine Divina providen-
tia id actum esse, dum & ordinationis
illius miraculo considero, & ex iis quaे
consecuta sunt animadverto, Deum
mansuetissimo & optimo atque hone-
stissimo viro hunc Episcopatum confer-
re voluisse. Et hæc quidem in ordina-
tione Nestorii ita gesta sunt, ut auditio-
ne accepi.

A δόδωρος οὐδὲν ἐθάρρησεν εἰδὼς, εἴτιαν.
τῷ δέναι ψῆφον ιερωσύνης αὐλήσας εἴπει
νομίσας πολιὸν ὅσα, μὴ καὶ παλαιμετι-
θεῖ σέκασθε τὰ ταῦτα σωτέανεν επει-
καὶ βασιλεὺς ἀμύνεται τούτους εἰδὼν
πλητῆς αὐλής ἔμενε γνώμης, πολλῶν ιεροῦ
αὐλενότων ἐπεὶ τὰ πάντας εἶχεν, κατέψη
φωτείην θεοσύνης σωτέαν, ἐμνήσθη
τὴν μυστὴν ἐδηταῖς επειδή φιεσθεὶς
τῷ ψήφῳ τῆς σωτέας ἀναγορευεται καὶ οὐ
πληπόλεως ἐπίσκοπος ταῦτα τοῦ Θεοῦ
βασιλεῖς τῷ βασιλεῖ. οὐκ ἀκριβῶς δὲ τότε,
πότερον αἴλινθες, ή δὲ ταῖς θεοτοκοῖς γε μηδὲ
ἐκτὸς θείας ῥοπῆς Πλιτελεῖαν τὸ συν-
βαῖνον, καὶ εἰς τὸ ἀνάδοξον τῆς χειροβού;
ἀφορῶν, Εἰς τὸν μὲν ταῦτα σκοπῶν, οὐδὲ
πράστατον καὶ ἀγαθὸν καὶ καλὸν ταῦτα
τὴν ιεροσύνην οὐ Θεὸς παγαγέ καὶ ταῦτα
ἀμφὶ τὸν νεκταῖον χειροβού, ὡς εἴχει
ἐπιθύμησι.

CAPUT IX.

De his quæ in secunda universalis Synodo de-
creta sunt. Et de Maximo cynico Phi-
losopho.

Post hæc tam Nestorius ipse, quam
reliqui Episcopi, in unum conve-
nientes, decreverunt, ut Nicæni Concilii
fides rata permaneret, universæ autem
hæreses anathemate damnarentur: ut
que omnes ubique locorum Ecclesiæ, ex
præscripto veterum canonum regeren-
tur: & ut Episcopi in propriis manerent
Ecclesiis, nec temere in extranæas pe-
dem inferrent: neve ordinationibus ni-
hil ad se pertinentibus invocati sele in-
gererent, sicut antea iæpe contigerat,
dum Ecclesia Catholica persecutionibus
vexatur. Ea vero quæ in singulis pro-
vinciis contigissent, Synodus cuiusque
provinciæ pro arbitrio suo ordinaret &
constitueret. Præterea ut post Episco-
pum urbis Romæ, Constantinopolitanus
habeat honoris prærogativā, utpote qui
junioris Romæ Episcopatū administret.
Iam tum enim urbs illa, non solù hanc
appellationem meruerat, & senatum &

Mετὰ δὲ ταῦτα σωτέανες αὐτοῖς
νεκταῖοι θεοί οἱ αὐλοὶ ερεῖς, εὐπο-
σαντος τὸν νησία σωτέας κυριαὶ μηνοὶ τὴν
πίσιν, καὶ πάσαν αἵρεσιν διποκεντρούμενοι
καὶ τὰς πανταχοῦ ἐκκλησίας οὐδὲ
πάλαι καλόντας καὶ σύν Πλιτελεῖαν επει τοῦ
ιδίων μηδέντες ἐκκλησιῶν, καὶ μηδὲ ταῦ-
τα σεργεῖαις ἐπιβαίνεν, μητε ἀκλητοὶ ζη-
εγοντεῖς μηδὲν αὐτοῖς περιπολεῖσι σφᾶι
ἐπιβάλλεν, καθὼς πρέπει τοῦ προτερεοῦ, οὐδὲ
κομδίας τῆς καθόλου ἐκκλησίας, πολλὰ
σωτέαντα τὰ τοῦ πατρὸς ἐκδιπομέναντα
τὸ έθνικὸν σωτέαν, οὐδὲν αἴσια φαν-
διοικεῖν τέ καὶ περίπλεων οὐτε τὸ τοῦ προτερεοῦ
ἔχειν, οὐδὲν νέας ῥώμης τὸν θρόνον ἐπιτελεῖ-
ται ηδὲ τῷ δὲ μόνον εἰχε ταῦτα τὰ
περιστοριαὶ οὐ τόλις, καὶ γερεσίαν ηδὲ

Εγμαστοί δίμων καὶ δέχαις ὁμοίως ἐχεῖτο· Α ordines populi, ac magistratus similitet
ιπλὰ καὶ τὰ συμβόλαια, καὶ τὰ νόμιμα τῷ
επιταύριον ρωμαίων σκεπνεῖσθε, καὶ τὰ δίκαια καὶ
τὰ γέρεα φέταντε εἰναί πάτερος μαζί· μαζί·
μητε γερμῆνδος ή εἴναι Επίσκοπον, μη-
τε κληρικός, διὸς ταῦτα αὐτὸς χειροτονθέντας·
καὶ τὰ ἐπί αὐτῷ παρὰ αὐτὸς τετέλεγμά
ακεστοῦ φησίσαντε· τέτον γράφειν αὐτόν
τοῦ θυρῶν οὖτα, κυνικόν τε φιλόσοφον τὸ Επί-
τιθημα, περιδιάλογον ἢ φειτόδόγμα τῆς ἐν
καίσαρι συνόδου, κλέψαντες τὴν χειροτονίαν,
Επίσκοπον κανονικούς πόλεως κατεστησαν,
οἱ τότε ἔξι αἰγύπτιοι συνεληλυθότες· καὶ τὰ
μηδὲδὲ τῇ συνόδῳ ἐδοξεῖ· καὶ οὐ βασιλεὺς
ἐπεψήσασθε· καὶ νόμον ἔθετο, κυριανοῖς
τὴν πίστιν τῷ εἰν τηναίσα συνεληλυθότων·
τοῦδε οὐδὲντα τε τὰς παιδαρχῆς ἐκκλησίας
τοῖς εἰν Καρασάσι τειών περιστάποντι Καπίμων
καὶ Ιερουσαλήμων, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁμολο-
γοῦσι θεότητα τατερὸν καὶ γένος, καὶ αὐτοὶ πινε-
μαδοστέτητες εἴναι τὰς κοινωνεῖταις νεκταρείω
εἰκανονικούς πόλεις· εἰν αἰγύπτῳ δὲ, πιοθέων
τὸ Επίσκοπον αὐτέξανθρείας· εἰν δὲ ταῖς αὐταῖς
τὴν ἔναντι εἰκανονικής εἰκανονικής εἰκανονικής
τοῦ θεοῦ τὸν τόπον πόλεσσιν, διότε Βιθυνῶν μέ-
χις Δρεμβίων, ἐλλαδίων τῷ καισαρείας τῆς
παππαδοκοῦν ἐκκλησίας επισκόπῳ, καὶ γρη-
γορίων τῷ νύστης, καὶ ὀπτενίῳ τῷ μελιτίνῃ· οὐ
εἰ ταῖς πεζοὶ Θράκης καὶ σκυθίαν πόλεσι, τερεν-
ητῶν τομέαν, καὶ μαρινιρίων τῷ μαρκιανούπό-
λεως· τέτοις γνήσιοι βασιλεὺς αὐτὸς ἐπίνεστεν
ιδὼν καὶ συγγενόρυθμῷ· καὶ δόξα αὐγαθῆ πεζοῖς
αὐτῶν ἐμεράται, αἱς τὰς εἰκανονικές εὐσεβεῖς
πρόσων· ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἴρητο, εἰν τηναίσα
τέλοις ἐχεν, οἱ μηδαμοιστέοις οἰκα-
δες εἰπαντίθουν.

D